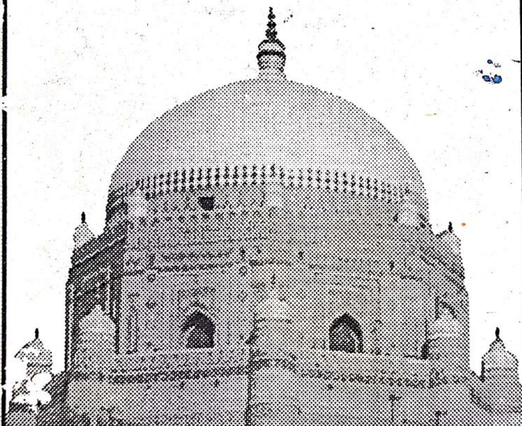
حق سچ دی کوک

شاعر

حاجی عبدالکریم

(خان پوری)

تعاون

حافظ محمد اکبر چشتی نظامی فخری
چوہدری ذوالفقار علی دل سخی
چوہدری عبدالقیوم آرائیں
مہر عبدالحمید آرائیں
جاوید حسین آرائیں (کریانہ مرچنٹ)
اشفاق حسین چشتی
شاہد ندیم چشتی نظامی
جناب شہزاد کھکھ

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

کتاب کا نام	:	حق سچ دی کوک
شاعر کا نام	:	حاجی عبدالکریم خان پوری چشتی معینی
روحانی استاد	:	پیرو مرشد خواجہ حضرت معین الدین خان محمودی' نظامی چشتی خان تونسوی رحمت اللہ برکاتہ
جائے پیدائش	:	چیچہ وطنی ضلع ساہیوال
عمر	:	پچاس سال
آغاز شاعری	:	۱۹۹۷ء
مستقل رہائش	:	سمیجہ آباد فیصل کالونی سکیم نمبر ۱ ملتان شہر
مستقل پتہ	:	چاہت ریپئیرنگ سنٹر نزد ڈاکٹر مسعود اختر پیراں غائب روڈ ملتان ڈاک خانہ جاوید نگر
کتاب ملنے کا پتہ	:	پیر پٹھان روڈ اندرون بوہڑ گیٹ ملتان

تعارف

نام حاجی عبدالکریم تخلص خانپوری والد کااسم گرامی نیامت علی قوم آرائیں۔
آپ جناب 1954ء کو چیچہ وطنی کے گاؤں چک نمبر 12/L/39 میں پیدا ہوئے اور جناب دس سال کی عمر میں والد محترم کاانتقال ہوگیااور بارہ سال کی عمر میں والدہ ماجدہ کا سایہ سر سے اٹھ گیا پھر آپ اپنے ماموں کے پاس رہنے لگے اور آپ کے ماموں نے آپ کی پرورش کیُ اور پھر آپ پانچ جماعت تک تعلیم حاصل کی اور اس کے بعد فرنیچر کا کام سیکھنا شروع کر دیااور فرنیچر کا کام سامان سیکھنے کے بعد آپ جناب کراچی تشریف لے گئے اور 1977ء کو کراچی سے ایک کمپنی کے ساتھ سعودی عرب چلے گئے اور وہاں کام کے ساتھ ساتھ دوحج کرنے کی سعادت حاصل کی اور 1979 کو واپس پاکستان آگئے اور آتے ہی اسی سال شادی ہو گئی اور رب کریم نے ایک بیٹا عطا فرمایا جس کا اسم گرامی شاہد ندیم رکھا۔ 1981ء کو خانپور سے ملتان آگئے اور یہاں آکر فرنیچر کا کام شروع کر دیااور بچپن سے آپ کو درویشوں سے بڑی محبت تھی اور بزرگوں کے پاس آنا جانا تھا ہمارے ماموں صاحب کے پیر تھے جو بہت کامل پیر تھے جن کا نام بابا فیروز تھا جن کا تعلق چشتی سلسلے سے تھا وہ اکثر ہمارے پاس آیا جایا کرتے ہیں۔ آپ بھی ان کی محفلوں میں حاضر ہوتے اور بہت سے معلومات حاصل کرتے تھے اور وہ فرمایا کرتے تھے کہ تمہاری دادی جان بہت نیک خاتون تھی اور بہت اللہ کی راہ میں مال خرچ کیا کرتی تھی اور آپ کا تعلق بھی ضلع جالندھر سے تھااور آپ کی زمین بھی تھی اس لئے ہمارا تعلق زمیندار گھرانے

سے تھا پاکستان بننے کے بعد آپ وہ زمینیں چھوڑ آئے اور یہاں آکر آپ کو کچھ نہ ملا اس لئے آپ ہجرت کر کے چیچہ وطنی سے خان پور آگئے۔ خان پور سے کچھ عرصہ کے بعد ملتان تشریف لے گئے اور بزرگ صوفی خواجہ فیروز کا تعلق بھی تونسہ شریف سے تھا اس لئے ان سے تونسہ شریف کے بزرگوں کے بارے میں سناتے تھے کہ خواجہ سلمان تونسوی بہت بڑے بزرگ ہوئے اور نظام پاک بزرگ ہوئے اور آپ کو بہت شوق تھا کہ میں تونسہ شریف کا مرید ہو جاؤں اس لئے 1992ء بمطابق چاند کی 2 تاریخ بروز بدھ کو خواجہ معین الدین کی غلامی کا شرف حاصل کیا جس میں سرکار کی خدمت میں حاضر ہوا تو سرکار نے پوچھا کہاں سے آئے ہو تو میں نے عرض کی کہ ملتان سے آیا ہوں اور صوفی بزرگ بابا فیروز نظامی کا حوالہ پیش کیا تو آپ خوش ہوئے اس موقع پر آپ کے ساتھ امام مسجد حافظ اکبر چشتی صاحب اور حاجی حبیب چشتی صاحب بھی موجود تھے اور سرکار نے بہت خوشی سے آپ کو اپنی غلامی میں قبول کر لیا اور فرمایا نماز پڑھا کرو، نماز مت چھوڑو ہماری نمازیں نقل ہیں، شاید یہ نقل ہی کہیں اصل ہو جائے اور ذکر شریف یہ پڑھنے کو کہا "یا کریم" اللہ تعالیٰ مرشد پر لاکھوں رحمتیں نازل فرمائے۔

حق سچ دی کوک توں کوکی جا

رکھ یار تصور مرشد دا پھر اللہ اللہ ہو کی جا

حق سچ دی کوک توں کوکی جا

ہر وقت نبی دا پڑھ کلمہ پنج وقت نمازاں نیتی جا

حق سچ دی کوک توں کوکی جا

کر خدمت یار توں ولیاں دی ملے شفقت تینوں نبیاں دی

جا بہہ جا یار دے مہ خانے جینی ملدی آ تینو ل پیتی جا

حق سچ دی کوک توں کوکی جا

کر یار غلامی مرشد دی تینوں مل جائے منزل حق سچ دی

پڑھ کلمہ پاک محمدؐ دا رب یار سوہنے نوں پوجی جا

حق سچ دی کوک توں کوکی جا

نہ غفلت دے وچ پے جاویں نہ ذکروں ہندیا رہ جاویں

نہ کر کوئی خوف توں دنیا دا گل حق دی کریم توں ہوکی جا

حق سچ دی کوک توں کوکی جا

ہک جام پلایا ساقی نیں ‏ میں پی مستی وچ ڈب گئی آں
اوہ نظراں وی کی نظراں نیں ‏ بن تیر کلیجے کھب گیاں
ہک جام پلایا ساقی نیں ‏ میں پی مستی وچ ڈب گئی آں

بھل ہوش گئی مینوں تن من دی ‏ رہی خبر نہ کو ان بن دی
ہو وانگ مسافر انجانے ‏ اج گھر دے رستے بھل گئی آں

نہ سمجھ رہی نہ سوچ رہی ‏ بن بن کے میں مدہوش رہی
ہویا حال فقیراں وانگ میرا ‏ بن ککھ گلیاں دے رل گئی آں

مینوں بھلیاں سارا زمانہ ایں ‏ بس اک یاد تیرا مہ خانہ ایں
گئے زندگی دے سب مک پینڈے ‏ آ مہ خانے تے رک گئی آں

پی پی کے کریم ایہہ جام تیرا ‏ صبح شام لیندا نام تیرا
سدھ بدھ نہ رہی کسے گل دی ‏ جو بیتیاں سی سب بھل گئی آں
ہک جام پلایا ساقی نیں ‏ میں پی مستی وچ ڈب گئی آں

ہنجواں دی مالا توں پروئی جا　　بس یاد سجن وچ روئی جا
توں عشق ماہی وچ کملا ہوئی جا　　بس یاد سجن وچ روئی جا
چھڈ دے توں دنیا ساری
لا لے توں رب نال یاری
جدھر نوں آکھے اودھر توں ہوئی جا　　بس یاد سجن وچ روئی جا
رنگ لے توں چشتی رنگ　　ہو جا تو ں مست ملنگ
پھڑ لے توں پلہ سوہنے یار دا　　بن جا غلام لج پال دا
در مل مل کے یار دا کھلوئی جا　　بس یاد سجن وچ روئی جا
کر لے کریم چارہ　　بیٹھا ہے مرشد پیارا
توں مرشد دے دل وچ سموئی جا　　بس یاد سجن وچ روئی جا

عشق اولڑی کھیڈ سجن — پیا رلدا اے دیس پردیس سجن
نہ جت دا تے نہ ایہہ ہر دا اے — نہ جیوندا تے نہ مردا اے
وانگ سسی تھلاں وچ سڑدا اے — پئی ساڑدی اے تھل دی ریت سجن
عشق اولڑی کھیڈ سجن — پیا رلدا اے دیس پردیس سجن
نہ رنگ دیکھے نہ روپ دیکھے — حق حق دی پیا ہوک دیکھے
کرے سجدا جے یار دی جھوک دیکھے — نئیں دسدا اپنے بھید سجن
عشق اولڑی کھیڈ سجن — پیارلدا اے دیس پردیس سجن
ساہ ساہ دے وچ پیا وسدا اے — گل دنیا توں وکھری دسدا اے
پا گھنگھرو پیراں وچ نچ دا اے — ہندی سولاں دی ایہ سیج سجن
عشق اولڑی کھیڈ سجن — پیا رلدا اے دیس پردیس سجن

نوری نوری پوے پھوار جتھے وسدا اے میرا یار
رب دی رحمتْ سو سو وار جتھے وسدا اے میرا یار
تونسہ شہر ہے باغ بہار جتھے سوہنے دا دربار

یار نظامی گلیاں اوتھے سلیمانی ہین بازارا
لگی رونق بے شمار جتھے وسدا میرا یار
سلیمانی گلشن دے وچ پھل کھلے ہین لکھ ہزار
خوشبواں ہین بے شمار نوری نوری پوے پھوار
جتھے وسدا میرا یار

اک یار کریم بنایا سی
اودے باہج میری ہن نئیں نبھ دی
چپ کر کے ہو گیا سی راہی
کسے دیکھیاں ہووے میرا چن ماہی
کیتا کالیاں راتاں تنگ مینوں
توں بہت ہیں یار پسند مینوں
مینوں سدا سہاگن کر جاندوں
اک نظر کریم تے کر جاندوں
اک یار کریم بنایا سی

اوہ وی وچھڑ گیا' دس کی میں کراں
میں روندی تے کرلاندی پھراں
نہ جان دا دسیا چن ماہی
اوندے جاندے راہیاں نوں پچھدی پھراں
کینی واری سی آکھیا چن تینوں
جے توں ناں منیں تے میں کی کراں
میری خالی جھولی بھر جاندوں
میں تاں گلیاں گلیاں بھوندا پھرا
اوہ وی وچھڑ گیادس کی میں کراں

جدوں دا میں شاعری وچ تینوں لکھیا — کھکھاں جیا کلام میرا لکھیں وکیا
جدوں دا بھئی مکھ تیرا چن تکیا — جا کے بدلاں دی اوڑھ وچ آپ لکیا
گیاں ہویاں بہاراں نوں جوانی مل گئی — بند دریاواں نوں روانی مل گئی
کدی نئیں اونہاں دا فیر پانی رکیا — کھکھاں جیا کلام میرا لکھیں وکیا
جیہڑا تیری اکھ دا نشانہ ہو گیا — چنگا بھلا بندا سی دیوانہ ہو گیا
شاعراں نیں اونوں جی دیواں لکھیا — کھکھاں جیا کلام میرا لکھیں وکیا
زلفاں کھلاریاں تے شام ہو گئی — ٹھنڈی ٹھنڈی شام سر عام ہو گئی
اونہاں زلفاں دی کنڈلی کریم ٹکیا — کھکھاں جیاں کلام میرا لکھیں وکیا

نہ وس بدلا نہ وس وے میں تونسے نوں جاناں
اج وس کولوں کر چاہ ہس وے میں تونسے نوں جاناں
اللہ دا ناں ایں من جا سجناں   تینوں کہندا ایہہ کریم نماناں
کے میں تونسے نوں جاناں
للاریا وے توں کرم کماوے   چٹی چنری نوں رنگ وچ پاوے
رنگ معینی خوب چڑھاوے   رنگ چمکے خوب سہاناں
کے میں تونسے نوں جاناں
مالن توں اک ہار بنادے   وچ تلے دی تار ٹپا دے
پھل وی رنگ برنگے لادے   مہک اٹھے داناں داناں
کے میں تونسے نوں جاناں
گل وچ میرے دی مالا پا دے   جوڑا میرا بھی خوب سجا دے
چھبے چنبیلی دی خوشبو لادے   جوڑا لگے نہ یار پراناں
کے میں تونسے نوں جاناں

بوچھن بوچھن کر لاندی رہی آں ۔ گھن نئیں آئیوں یار سجن
لا کے لارا ٹر گیا ساکوں ۔ ول نئیں آئیوں یار سجن

راہوں اوہدیاں تک دی رہی آں ۔ گزر گیا دن شاماں پئیاں
رم جھم لائی میریاں اکھیاں ۔ برس گئی برسات سجن

تیڈے وعدے تے اعتبار کیتوں سئیں ۔ جند اپنی برباد کیتو سے
گزر گئے ہن ساون سارے ۔ بیت گئی ایہہ بہار سجن

دل کریم دا ڈب دا جاوے ۔ خیریں ڈھولن ول گھر آوے
آسی تاں میں خوشیاں منے ساں ۔ گل پیساں پھلاں دے ہار سجن

ایہہ کم نئیں تسبیح مالا دا — ایتھے جان لٹانی پیندی اے
پیریں گھنگھروں پونیں پیندے نیں — نالے کھل لہانی پیندی اے

چھڈ سب بھئی رشتے داریاں نوں — نالے سنگی ساتھی پیاریاں نوں
کر کے نذرنہ گھر اپنا — گل الفی پونی پیندی اے

ہتھ کاسہ پھڑ کے مرشد دا — در در تے رلنا پیندا اے
سر مٹیاں حال ویران ہوندے — جگ پاگل پاگل کہندا اے
منہ موڑ کے دنیاداراں توں — متھے تلک لگانی پیندی اے

کوئی تپ دیاں ریتاں سڑدا اے — کوئی سر نذرانے کر دا اے
کدی کن پڑوانے پیندے نیں — کریم جان گوانی پیندی اے
ایہہ کم نئیں تسبیح مالا دا — ایتھے جان لٹانی پیندی اے

میرا ماہی ترچھی اکھ والا
سوہنی شکل تے یار نورانی اے
سر تاج ہے چشتی نگ والا
سوہنے یار دی چال نرالی ایہہ
ہے لباں تے نعرہ حق والا
نہ تکیاں جاندا تکیا اے
کہندا کلمہ ہر دم سچ والا
جھگ یار کریم دی نظر گئی
دل سیدھا ہو گیا وٹ والا

قد سر وتے سوہنی لٹ والا
ہتھ تسبیح گل وچ گانی اے
میرا ماہی ترچھی اکھ والا
سر پگڑی عظمتاں والی اے
میرا ماہی ترچھی اکھ والا
رب آپ ماہی وچ وسیا اے
میرا ماہی ترچھی اکھ والا
جدوں مکھ ماہی تے نظر پئی
میرا ماہی ترچھی اکھ والا

اے عاشق لوگ نمانے انے عاشق لو گ نمانے
گلی گلی وچ رلدے پھردے کوئی نہ قدر پچھانیں

یار دے اگے کٹ کٹ مردے تن سولی سر نیزے چڑھدے
یار دی خاطر ساڑ دیندے نیں سارے تنبو تانے اے عاشق لوگ نمانے

اے عاشق لوگ دیوانے ہوندے نیں جیویں شمع اتے پروانے ہوندے نیں
اپنی اپنی واری آ کے لگدے جان ٹکانے اے عاشق لوگ نمانے

پھڑ کے کاسہ کرن گدائی نام تیرے دی دین دہائی
ہتھ وچ پھڑ کے یار دی مالا گن گن سٹ دے دانے

نام تیرے دا ورد پکاون عشق تیرے وچ مرمر جاون
عاشق دی گل عاشق جانے یار کریم کی جانے

اج دل میرا مینوں کہندا اے چل یار نوں ملن چلیئے
پھڑ کاسہ لئے مرشد والا چل یار دا ہوا ملیئے
گل کفنی پا کے یار والی بن ککھ گلیاں دے رہیئے
آون گلیاں کریم یار دیاں اوہدے خاک نوں بھئی چم لئے

جدوں نیڑے نیڑے آیا پنڈ یار دا میں تاں ہو گیاں سودائی رئی خبر نہ کئی
دل خوشیاں چہ پھرے چھالاں ماردا جدوں نیڑے نیڑے آیا پنڈ یار دا
دل خوشیاں چہ نچے نچ نچ کے نہ رجے
میں تاں پھر داواں دل نوں سنبھال دا جدوں نیڑے نیڑے آیا پنڈ یار دا
ہویا ہور دا بھئی ہور ایہدی بدلی ایہہ ٹور
وانگ پکھیاں اڈاریاں اے مار دا جدوں نیڑے نیڑے آیا پنڈ یار دا
رنگ ہویا سوا لال جیوں پھل اے گلاب دا
پھل کھلیا اے سجری بہار دا جدوں نیڑے نیڑے آیا پنڈ یار دا
دل خوشیاں چہ پھرے چھالاں ماردا

تیرے فیض دی دھم بابا   سارے جگ وچ پئی ہوئی اے
توں تاں شیر قلندر ہیں   اے گل تیرے پیر دی کئی ہوئی اے
کر دیتا اے پورا توں   فرمان جی مرشد دا
ہر وقت نماز تیری   سی دیدار اپنے جی مرشد دا
بت ہے یار دا عرشاں تے   روح تو نسے گئی ہوئی اے
تیرے فیض دی دھم بابا   سارے جگ رچ پئی ہوئی اے
علی شیر خدا دا اے   توں وی شیر زمانے دا
دیتا ہتھ فقیراں دے   رب نے نظام خزانے دا
اے گل میری نئییوں سجناں   غوث پاک نیں کئی ہوئی اے
تیرے فیض دی دھم بابا   سارے جگ پئی ہوئی اے
رکھ تار محبت دی   جیہڑا آیا اک واری
اوہدے رنگ بدل جاندے   ہوندی قسمت بہوں پیاری
ضمانت اوہدی بخشش دی   تیرے پیر نیں لئی ہوئی اے
تیرے فیض دی دھم بابا   سارے جگ وچ پئی ہوئی اے
توں تاں یار قلندری ہے   سارا جگ بھئی جاندا اے
لے کے فیض نظام والا   ہر کوئی موجاں مان دا اے
گیا بدل کریم سائیں   تیری نظر جو پئی ہوئی اے
تیرے فیض دی دھم بابا   سارے جگ وچ پئی ہوئی اے

ڈوہڑہ

مینوں یار دے کوچے وچ دفن کریو تے کر کے منہ میرا ول کعبے
میں تاں کرناں دیدار ماہی دا اٹھ اٹھ کے لحظے لحظے
ہوسی یار نوں خبر دکھ سکھ دی کدی پچھیسی چن آ کے
کر دینا دفن کریم نوں بئی گل کفنی یار دی پا کے

☆☆☆

میری کفنی تے پیر دانام لکھ دے نبی سوہنے نوں میرا سلام لکھ دے
مینوں یار کریم نوں غلام لکھ دے میری کفنی تے پیر دا نام لکھدے
میں تا منگتا نبی دے در دا واں میں تاں خادم چشتی گھر داواں
علی علی دا نعرہ سر عام لکھ دے میری کفنی تے پیر دانام لکھ دے
سلیمانی چشتی نظامی لکھ دے مینوں پیر پیراں دی غلامی لکھ دے
جھڑہ نظر پلایا اوہ جام لکھ دے میری کفنی تے پیر دا نام لکھ دے
چوں یاراں دا مینوں تابعدار لکھ دے نالے آل نبی ؑ دا پیار لکھ دے
نالے حسن حسین دی او شام لکھ دے میری کفنی تے پیر دا نام لکھ دے
میں تاں در مولا دا سوالی آں عملاں تو بالکل خالی آں
کرے رحمت رب رحمان لکھ دے میری کفنی تے پیر دا نام لکھ دے

تیرے قدماں چہ رلدے رہے آں
بے وزنے تھی کہ ڈھولاں ککھاں تلدے رے آں

توں تاں بے وفا ایں ڈھولا ایہو گال تاں بھلدے رئے آں

بن خاک بئی تیرے پیراں دی رلدے جو پئیں آں سجناں
تیرے قدماں دیاں تلیاں نوں چم دے جو پیئے آں سجناں
کدی پچھ سیں حال ساڈا توں ایہو یار سوچیندے پئے آں

لا تنبو تیریاں راہواں وچ اسیں یار ٹکانے ہین کیتے
اگے مرضی ڈھولا تیری اے توں جانیں یار کہ نہ جانیں
تیری اک نگاہ دی خاطر بئی اساں ڈھولا جو سکدے پئیں آں

کر معاف اساکو اوہ سجناں جیہڑی یار خطا ھے ساڈی
ایہہ احسان تیرا میں تے سجناں زندگی ساری پیا ریھسی
ایہوں عرضاں کریم مڑ مڑ کے اسیں یار کریندے رہے آں
تیرے قدماں چہ رلدے رہے آں اسیں یار کریندے رہے آں

جدوں مرشد سوہنا پھڑیا جی
ہک حرف کریم دا پڑھیا جی
رنگ چشت و معنی چڑھیا جی
میں تاں سنگ فقیراں رل گئی آں
اکھاں نال ماہی دے لڑ گئی آں
میں تاں عشق چوبارے چڑھ گئی آں

میں تاں بھل کے ساری دنیا نوں
بس اک دیکھاں تیری صورت نوں
میں چھڈ کے ذکر زکوتاں نوں
اک پوجاں تیری مورت نوں
جدوں نظر کرم دی تکیا جی
سب خالی جھولیاں بھر گئی آں

گئے اوکھے ویلے لنگھ ماہی
تینوں تکیاں ہوندا اے حج ماہی
میں تاں سارے جگ نالوں مندی آں
میرے عیباں نوں لے کج ماہی
اک بازی عشق دی کھیڈی سی
توں جتیا تے میں ہر گئی آں

جیہڑہ مرشد بوٹا لایا اے
پانی عشق دی ہب دا پایا اے
رنگ یار محمدی چڑھیا اے
رب گلشن خوب سجایا اے
میں تاں رنگ کریم دے رنگ ہو گئی
جدوں چشت نگر وچ وڑھ گئی آں
اکھاں نال ماہی دے لڑ گئی آں
میں تاں عشق چوبارے چڑھ گئی آں

سکے دریا دیاں ریتاں وانگوں ایس سی اڑدے پھر دے
جیویں سی رت خزاں دے اندر سک سک پتے کردے
چڑھیا چن مکے دے اندر تے ہو گئیاں روشنائیاں
عاشقاں دی پھر قسمت جاگی فضل کیتا رب سائیاں
تے پڑھیاں کلمہ پاک نبی دا تے قسمت جاگی میری
ٹل گئے بدل ظلماتاں والے تے امن نے پائی پھیری
پھر کرم کیتا میں کملے اتے تے مینوں مرشد رب ملایا
صدقے جاواں اس مرشد اتوں جنہیں گل نال کریم نوں لایا

میری اکھ وچ نقشہ ماہی دا
میں تاں بڑے نصیباں والی آں
میری اکھ وچ نقشہ ماہی دا
دس ہور کی مینوں چاہی دا

جدھر دیکھاں یار ہی دسدا
کدی یار نیں دلوں بھلائی دا
چن سوہنے دا چمکار ہی دسدا
دس ہور کی مینوں چاہی دا

دل وچ میرے پھیرے پاوے
بن کے پینگ ہلارا کھائی دا
ساواں وانگوں آوے جاوے
دس ہور کی مینوں چاہی دا

ایہہ شکل تاں شکل نورانی ایں
ایہہ تے نقشہ نور الٰہی دا
میری اکھاں چہ نقشہ ماہی دا
کہتی رب نیں مہربانی ایں
دس ہور کی مینوں چاہی دا
میری اکھاں چہ نقشہ ماہی دا

وکھری اے دنیا دیکھو رب دے فقیر دی
نہ طلب دنیا ایہنوں نہ لوڑ اے جگیر دی
وکھری اے دنیا دیکھو رب دے فقیر دی
دل تے دماغ دونوں رب نال لا کے بہندا اے قلی اپنی وکھری بنا کے
سوچ پیا سوچ دا اے روشن ضمیر دی رب دے فقیر دی
نہ غم دنیا تے نہ غم مال دا ہر ویلے شوق رہندا ماہی دے دیدار دا
دل وچ تانگ رہندی پیران پیر دی رب دے فقیر دی
ہتھ وچ کاسہ لے کے اپنے بھئی پیر دا. علی علی کہہ کے جاندا اندیاں اے چیر دا
کردا اے پوجا ہر دم رب دے حبیب دی رب دے فقیر دی
ہر دم خیر منگے سوہنے دلدار دی منگدا خیرات ہر دم کریم تیرے پیار دی
کاسہ کریم خالی گل اے نصیب دی رب دے فقیر دی
وکھری اے دنیا دیکھو رب دے فقیر دی

دوہڑہ

ہوون لکھ مبارکاں آیاں نوں ہن بخت چنگے جے لنگ آیاں
تک شہر ماہی دا چمن ورگا ٹھار اکھیاں نوں جے لنگ آیاں
جنت دا عکس اے دنیا تے لٹ گھن جنت جے لنگ آیاں
ویکھ روضہ پاک نظامی دا تک شیش محل جے لنگ آیاں
گل یار کریم دی من لے توں منگ خیر معینی جے لنگ آیاں

☆☆☆

کر زیارت شیش محل دی کر زیارت شیش محل دی
چیہڑا وی دیکھے نال محبت اوہدی ہر مشکل ہے ٹل دی
کر زیارت شیش محل دی

رنگ برنگیاں بیلاں پایاں شیشاں نال بھئی خوب سجایاں
وچ پھل گلاب دے بوٹے پا کے چھڈی کسر نال کسے دی گل دی
کہ زیارت شیش محل دی

شہر تونسے دیاں پاک نیں گلیاں خوب سجایاں تونسے دیاں ولیاں
ٹھنڈک ٹھنڈک ہر دم لگدی کدی گرم ہوا نہیوں چل دی
کہ زیارت شیش محل دی

ایہہ سلیمانی گلشن کھلیا فیض محمودی سب نوں ملیا
دیکھ کے روضہ پاک نظامی ہر اکھ پئی اے ٹھر دی
کر زیارت شیش محل دی

رنگ لائے نیں اچیاں پہاڑاں ہر پاسے ہن باغ بہاراں
باغ معینی خوب ہے کھلیا پئی کوئل کو کو کردی
کر زیارت شیش محل دی

مولا چشتی دے رنگ وچ رنگیاں
میں تے چادر چڑھاون چلیاں
ماہی دیاں منتاں لہاون چلیاں
میں تے چادر چڑھاون چلیاں
پھلاں دے ہار تے سہرا گانا
چٹا کرتہ تے سبز امامہ
نالے پھل چبھے دیاں کلیاں
نی میں چادر چڑھاون چلیاں
تلہ گوٹہ چادر لایا
رنگ نظامی خوب چڑھایا
وچ کڈیاں سلیمانی کلیاں
نی میں چادر چڑھاون چلیاں
لکھیا سوہنا نام معینی
رب نے کیتی نظر کریمی
رکھی لاج تونسے دے ولیاں
نی میں چادر چڑھاون چلیاں
سب سہیلیاں رل مل چلیاں
اللہ کرسی آپے بھلیاں
کھوٹیاں ہوسن آپے کھریاں
نی میں چادر چڑھاون چلیاں

☆☆☆

دوہڑہ

ہن لکھ احسان تیرے رب سایاں
میں ناچیز نوں اک زبان بخشی
ہر وقت کرے جیہڑی ذکر تیرا
ایڈی سوہنی زبان نو شان بخشی
جیہڑی پڑھے درود و سلام نبی تے
اوہہ زبان مینوں رب رحمان بخشی

☆☆☆

ہر وقت زباں میری تیرا ذکر پکاؤندی اے
تیرے کر کے ثناء مولا سکھ چین پئی پاؤندی اے
ہر وقت زبان میری ذکر تیرا پکاؤندی اے
کر کر کے ذکر ترا تھکدی نہ زباں میری
ایہہ ہے کرم تیرا مولا ہے کرم نظر تیری
دل پڑھدا درود سدا اکھ یاد وچہ روندی اے
ہر وقت زبان میری تیرا ذکر پکاؤندی اے
ساء ساء نال یاد کرے دل اپنا شاد کرے
دم دم نال پیار کرے رو رو فریاد کرے
وچ ہجر تیرے ماہی ہک پل نہ سوندی اے
ہر وقت زبان میری تیرا ذکر پکاؤندی اے
تک تک کے راہوں نوں ڈک ڈک کے ہواواں نوں
اوندے جاندے راہیاں نوں گل پا پا باہنواں نوں
تیرے وچھڑن دا ماہی پئی حال سناؤندی اے
ہر وقت زبان میری تیرا ذکر پکاؤندی اے

چھڈ تذکرہ رانجھے تے ہیراں دا کر ذکر کوئی تونسے دے پیراں دا
نبی ضامن ساڈی شفاعت دا رب مالک سب تقدیراں دا
کوئی پیر حقانی نور ہو یا جتھے راضی رب رسول ہو یا
ہے تاج سر سلطانی دا اے ڈیرہ چشت فقیراں دا

رب مالک سب تقدیراں دا

تونسے شہر دی وڈی نشانی ایہے اتھے تخت پیا سلیمانی اے
اے محفل خاص فقیراں دی اتھے بیٹھے سب نظامی اے
اتھے ہر دم رحمت وسدی اے رہندا سایہ ہر دم میراں دا

رب مالک سب تقدیراں دا

آ کریم کوئی گل مکالئیے چل جھکی تونسے پالئیے
آ روکھی سکھی کھالئیے چھڈ کھانا حلوے کھیراں دا

رب مالک سب تقدیراں دا

☆☆☆

خواجہ

خواجہ نور محمد سائیں میری بگڑی آپ بنائی
میں دوروں آیا چل کے بیٹھا بوھا تیرا مل کے
ہن نہی جانا ایتھو ہل کے میری کشتی پار لگائی
خواجہ نور محمد سائیں

تو اے چشت نگر دار راجا میرے نور محمد خواجہ
میری بگڑی آپ بنا جا میری دکھی دی آس پہنچائی
خواجہ نور محمد سائیں

ایتھے آیا حافظ جمال ملیا رتبہ جنوں کمال
ہویا ولیاں وچ شمار ملیاں جنت اونوں جائیں
خواجہ نور محمد سائیں

خواجہ سلیمان بھی آیا جنے فیض تیرا سی پایا
رنگ مولا ایسا لایا پیاں دھوماں ہر ہر جائیں
خواجہ نور محمد سائیں

کریم اے عرضاں کردا میں بھی بردا تیرے در دا
میں بھی خواجہ خواجہ کردا میری چنری نوں رنگ لائی
خواجہ نور محمد سائیں

میری وچ بھنور دے کشتی توں ہیں سوہنا سانول چشتی
چشتی ہندے یار بہشتی میری لاجیاں لاج نبھائی
خواجہ نور محمد سائیں

سبحان اللہ والحمد للہ اے قدرت پاک رسول دی
شانہ وچو شان وڈی اے بی بی پاک بتول دی
علی ہے خیبر دا شیر جنے کتے کافر زیر
حسن حسین نے لاڈلے رب دے رب لڑی پروئی نور دی
شانہ وچو شان وڈی اے

شرم حیا دی پیکر بی بی سرتے تاج ہے نور دا
ہر دم ریاں سایہ سر تے سوہنے پاک رسول دا
دو جگ وچ مثل نہ مل دی بی بی پاک بتول دی
شانہ وچو شان وڈی اے

چن وی شرمایا اودوں جدوں وقت ہو یا نزول دا
چہرہ اک نگاہ دیکھ نہ سکا بی بی پاک بتول دا
ثناء ٹی ٹی دی کوئی لکھ نہ سکیا کی مجال کریم دی
سبحان اللہ والحمد اللہ اے قدرت پاک رسول دی
شانہ وچو شان وڈی اے

رتبہ ماں کو سلام

کی صفتاں کراں چک چار دیاں جتھے خوشبواں نے ماں دے پیار دیاں
اتھے دربار ہے بی بی زینب دا اتھے رحمتاں نے رب غفار دیاں
کی صفتاں کراں چک چار دیاں

کوئی اوندا اے کوئی جاندا اے کوئی رحمت رب دی پاندا اے
کوئی چادر آن چڑھاندا اے اے جھوکاں ہن سچی سرکار دیاں
کی صفتاں کراں چک چار دیاں

اک پاسے نہراں وگدیاں نیں دوجے پاسے سڑکاں لنگ دیاں نیں
آسے پاسے باغ بہاراں نے وچ قبراں ہن بوٹے یار دیاں
کی صفتاں کراں چک چار دیاں

ایتھے جیٹھا بیٹھا پیر وسے نالے اشرف شاہ فقیر وسے
کی صفتاں دس کریم کرے اے صفتاں نئیں شمار دیاں
کی صفتاں کراں چک چار دیاں

☆☆☆

ڈوہڑہ

اسیں ارائیں، ساڈے خان نے سائیں اسیں خانہ دے سنگ لائی
صدقے جاواں اوناں خاناں دے جناں آرائیاں نال نبھائی

پہلے یار دانقش پکا کڑیئے   پھر ہتھ پونی نوں لا کڑیئے
پڑھ بسم اللہ تند پاوی تو   نام اللہ دا سخاوی تو
کوئی کریں نہ تو ناز ادا کڑیئے   پھر ہتھ پونی نوں لا کڑیئے
پھر پنج پیراں دا شکر ادا کریں   در مرشد دے کھڑا صدا کریں
پڑھ بسم اللہ مالا پا کڑیئے   پھر ہتھ پونی نوں لا کڑیئے
بن کیتاں لنگنا پار نہیں   بن لباں لب دا یار نی
کر تو اپنا فرض ادا کڑئے   پھر ہتھ پونی نوں لا کڑیئے
کوئی کتن نال دل لا بیٹھی   کوئی زندگی ساری گنوا بیٹھی
نہ زندگی کر تباہ کڑیئے   پھر ہتھ پونی نوں لا کڑیئے
گیاوقت کدی مڑ آوندا نیں   لگی والا کدی کوئی سوندا نیں
ہے کریم دی التجا کڑیئے   پھر ہتھ پونی نوں لا کڑیئے

ڈوہڑہ

نہ کریں بس کریم توں لکھنے توں   سچ لکھدا لکھدا مر جاویں
بھاویں لکھ عدالتاں لگ جاون   گل حق سچ وی توں کر جاویں
دریا لکھ واری پپا شوہ مارے   چھلاں دیکھ نہ تو ڈر جاویں
عاشق مول نہ ڈردے کچیاں توں   تک آسرا رب توں تر جاویں

جدوں میں ایتھوں ٹر جاواں گا　　پرت کے واپس نئیں آواں گا
کوئی تے میری شاعری نوں پڑھے گا　　فر جگ مینوں یاد کرے گا
لکھ کے ٹر گئے لکھا لکھاری　　آن کے اپنی اپنی واری
پر سچ دا کون نتار کرے گا　　فر جگ مینوں یاد کرے گا
میریاں لکھیاں ہویاں گلاں　　دل وچ بن کے اٹھن گیاں چھلاں
ہر دل موج بہار کر ے گا　　فر جگ مینوں یاد کر ے گا
میری شاعری دے رنگ پیار ے　　اک دن بن کے چمکن گے تارے
فر ہر گل نو اک رنگ چڑھے گا　　فر جگ مینوں یاد کرے گا
جو لکھیاں ہیں وچ مضموناں　　اک دن ظاہروی جگ تے ہوناں
جدوں کوئی غور نال پڑھے گا　　فر جگ مینوں یاد کرے گا
پڑھ پڑھ میریراں سچیاں باتاں　　رم جھم برسن گیاں برساتاں
پانی تارو تار بھرے گا　　فر جگ مینوں یاد کرے گا
بدل گئی دنیا بدلے زمانے　　حق یتیما ں دا کھا گئے مامے
حق یتیم لئی جد کوئی لڑے گا　　فر جگ مینوں یاد کرے گا

دوہڑہ

پی رت گئے ہن ساڈی رگ رگ دی ساکوں سٹیا ای پھوگ بنا کے
پئے خوش وسدن شالا ڈھگ تھیون
ساڈے دل کوں بھائیں لا کے
اج کھل دا اے کھل بھئی غیراں دی منہ ساڈے ولوں بھئی ولا کے

ساکو تک تک کھلا اے چن ماہی باہنیں غیر دے گل وچ پا کے
کر اعتبار جو بیٹھیں کریم تیرا نے اج ول بیٹھیں آں دھوکے کھا کے
ایہناں ٹھگ بازاں بھئی سجناں کولوں تے رب رکھی آپ بچا کے

☆☆☆

دوہڑہ

ذرا نیویں نظریں ٹریا کر ہین رستے عاول متاں ڈھے پویں
تیکوں حسن جمال ھ رب ڈیتا لگی نظر نہ بد متیں ڈھے پویں
من گھن کریم دی گل ماہی نہ اکڑ اکڑ کے چل متاں ڈھے پویں
نہ کر اعتبار اس زندگی دا ہے پل دو پل متا ڈھے پویں

☆☆☆

میری سکھا دی کلی نوں اگ لا کے   تینوں ظالم خوشیاں ہویاں
تیرے دیکھ کے ظلم او چن ماہی   آکھیں بھر بھر ہنجوروياں

اگ لا کے ساڈے دل نوں   ہن پانی سٹیندے پے او
درداں دی ماری جند کوں   ول ول والیندے پے او
پہلے عشق دی بیماری   سکوں بھئی لا کے ڈھولا
نازک جے دل مرے کوں   زخمی بنا کے ڈھولا
اے شفا دیاں دوئیاں   بھلا کیوں کر لیندے پے او
جہڑے درد دل کوں لائے نی   اللہ پناہ ای ڈھولا
در در تے رولای پی آں   اے تیری عطا ای ڈھولا
لا چار میری جند کوں   کیوں اصلو موکیندے پے او
کریندا کریم کوئی نئیں   اصلو دعا شفا اے
کوئی غم تے نی ونڈیندا   مالک تیرا خدا اے
غیراں دے آکھے لگ کے   ساکوں رویندے پے او
اگ لا کے ساڈے دل نوں   ہن پانی سٹیندے پے او

اے تصویر میرے آقا دی — اینوں تیر نہ ماری او ظالم
پانی تا بند چاہ کیتا ای — دس اور کی چاہنا او ظالم
اے تا سوہنی شکل نورانی اے — رب دیتی آپ نشانی اے
اینوں نہ مٹائی او ظالم — اے تصویر ہے میرے آقا دی
میرے نبی دی اکھ داتارا اے — اے حسینؑ دا راج دولا را اے
جنوں حوراں پکھیاں جھلادیاں نے — ذرا غور نہ دیکھے او ظالم
ایدے متھے روشنی نور دی اے — اے سوہنی شکل حضورؐ دی اے
کیوں وچ نشے دے چور ہو یا — کیوں ہو یا انھا ہنو ظالم
اے تصویر اے میرے آقا دی — اینوں تیر نہ ماری او ظالم

کتاب ملنے کا پتہ

پہاستار پیپرنگ سنٹر

پیر یعان روڈ اندرون بوہڑ گیٹ ملتان

محمد رزاق پرنٹرز پل شوالہ ملتان فون 570115